

53

2020.47.hét

Szombat 531-540

JÉZUS REJTETT ÉLETÉNEK MISZTÉRIUMAI

531 Jézus életének legnagyobb részét úgy élte le, hogy osztozott a legtöbb ember sorsában: élete minden látványosság nélküli, mindennapos élet, egy kézművesé, aki a zsidó vallásosságban Isten törvénye alatt áll [\[246\]](#) egy falusi közösségben. Ebből az egész korszakból csak annyit tudunk, hogy Jézus engedelmeskedett szüleinek [\[247\]](#) és "gyarapodott bölcsességben, korban és kedvességben Isten és az emberek előtt" (Lk 2,52).

532 Jézus Anyja és nevelőapja iránti alárendeltségében teljesen és tökéletesen teljesítette a negyedik parancsolatot. Ez az engedelmesség földi képe volt a mennyei Atya iránti fiúi engedelmességének. Józsefnek és Máriának való mindennapos alávetettsége hirdette és elővételezte a Getszemáni kerti imádság engedelmességét: "Ne az én akaratom..." (Lk 22,42). Krisztus mindennapos engedelmességével rejtett életében már megkezdődött annak helyreállítása, amit Ádám engedetlensége lerombolt. [\[248\]](#)

533 A názáreti rejtett élet minden ember számára lehetővé teszi, hogy az élet leghétköznapibb dolgaiban közösségben legyen Jézussal:

"A názáreti ház iskola, amelyben az ember kezdi megérteni Krisztus életét. Az evangélium iskolája. (...) Elsősorban a hallgatásra tanít. Bárcsak föléledne bennünk a hallgatás nagyrabecsülése, ennek a csodálatos és nélkülözhetetlen lelki magatartásnak az értékelése (...). Itt tanuljuk meg, milyen fontos a családi élet. Názáret fölhívja a figyelmet a családra, szeretetközösségére, méltóságára, sugárzó szépségére, szentségére és sérthetetlenségére (...). Végezetül itt megtanuljuk a munka fegyelmét. Ó, názáreti iskola, az ács Fiának háza! Itt szeretném megismerni és ünnepegni az emberi munka szigorú, de megváltó törvényét (...); végezetül innen szeretnék áldást küldeni az egész világ munkásainak, és megmutatni nekik a nagy Példaképet, az isteni Testvért. [\[249\]](#)

534 *Jézus megtalálása a Templomban* [\[250\]](#) az egyetlen esemény, mely az evangéliumok Jézus rejtett életéről való hallgatását megtöri. Ezáltal Jézus sejteti küldetése iránti teljes, istenfiúságából adódó odaadásának misztériumát: "Nem tudtátok, hogy Atyám dolgaiban kell lennem?" Mária és József nem értették e szavakat, de a hitben elfogadták, és Mária "mindezeket az igéket megőrizte a

szívében" a hosszú évek során, mialatt Jézus egy mindennapos élet csöndjében rejtve maradt.

III. Jézus nyilvános életének misztériumai

JÉZUS MEGKERESZTELKEDÉSE

535 Jézus nyilvános életének kezdete [\[251\]](#) a keresztsége Jánosnál a Jordánban. [\[252\]](#) János hirdette "a bűnbánat keresztségét a bűnök bocsánatára" (Lk 3,3). Bűnösök vámosok és katonák, [\[253\]](#) farizeusok és szadduceusok [\[254\]](#) és utcanők [\[255\]](#) sokasága jött, hogy megkeresztelkedjék nála. "Akkor eljött Jézus." A Keresztelő vonakodott, de Jézus biztatta, és fölvette a keresztséget. Egy galamb képében leszáll a Szentlélek Jézusra, és a mennyből szózat hallatszik: "Ez az én szeretett Fiam" (Mt 3,13--17). Ez Jézusnak mint Izrael Messiásának és Isten Fiának megjelenése (epifániája).

536 A keresztség Jézus részéről a szenvedő Szolga küldetésének elfogadása és kezdete. Engedi, hogy a bűnösök közé sorolják. [\[256\]](#) Már most "az Isten Báránya, aki elveszi a világ bűnét" (Jn 1,29); már elővételezi halálának "vérkeresztségét". [\[257\]](#) Azért jön, hogy "beteljesítsen minden igazságot" (Mt 3,15), azaz teljesen aláveti magát Atyja akaratanak: szeretetből vállalja magára a halál keresztségét bűneink bocsánatára. [\[258\]](#) Erre a készsége válaszol az Atya hangja, aki Fiában teljesen kedvét találta. [\[259\]](#) A Szentlélek, akit Jézus fogantatása óta teljesen birtokol, jön, hogy rajta "maradjon". [\[260\]](#) Jézus az egész emberiség számára a Lélek forrása lesz. Kereszteléskor "megnyílt neki az ég" (Mt 3,16), melyet Ádám bűne bezárt; és amikor Jézus és a Lélek a vízbe ereszkedett, az megszentelődött -- ez az új teremtés előjátéka.

537 A keresztség által a keresztény ember szentségileg azonosul Jézussal (aki keresztségében elővételezte halálát és föltámadását). A kereszténynek be kell lépnie a bűnbánat és a megalázkodás e misztériumába, Jézussal alá kell merülnie a vízbe, hogy Vele együtt újra kiemelkedjék. Vízből és Szentlélekből újra kell születnie, hogy a Fiában az Atya szeretett fiává legyen és "új életre keljen" (Róm 6,4):

Temetkezzünk el Krisztussal együtt a keresztségben, hogy vele együtt föltámadjunk; szálljunk alá vele együtt, hogy vele fölemelkedjünk; emelkedjünk föl vele együtt, hogy vele együtt megdicsőüljünk. [\[261\]](#)

Így történt, hogy "mindabból, ami Krisztusban végbement, megismerjük, hogy a víz fürdője után az ég kapuiból a Szentlélek is leszállt reánk, a mennyei dicsőség kenete is elárasztott és az Atyai szó fogadott fiúvá is tett minket". [\[262\]](#)

JÉZUS MEGKÍSÉRTÉSEI

538 Az evangéliumok beszélnek egy magányos időszakról, melyet Jézus közvetlenül a Jánostól fölvetett keresztsége után a pusztában töltött: "a Lélek a pusztába vitte Őt" (Mk 1,12), és Ő ott maradt negyven napig étlenül; vadállatok között élt és angyalok szolgáltak neki. [263] Ennek az időszaknak a végén a Sátán háromszor kísérti meg Őt, hogy próbára tegye fiúi kapcsolatát Istennel. Jézus visszaveri e támadásokat, melyek összefoglalják az Ádámot a Paradicsomban és Izraelt a pusztában ért kísértéseket, ezután az ördög egy időre visszahúzódott Tőle (Lk 4,13).

539 Az evangélisták utalnak e titokzatos esemény üdvtörténeti jelentőségére. Jézus az új Ádám, aki hűséges marad abban, amiben az első engedett a kísértésnek. Jézus tökéletesen teljesíti Izrael hivatását: azokkal ellentétben, akik egykor negyven évig provokálták Istent a pusztában, [264] ezzel szemben Krisztus Isten Szolgájának bizonyul, aki egészen engedelmes Isten akaratának. Jézus ebben győztes az ördöggel szemben: "megkötözte az erőset", hogy elragadja tőle a zsákmányt. [265] Jézus győzelme a pusztában a kísértő fölött szenvedésének győzelmét elővételezi, mely szenvedés az Atya iránti fiúi szeretet legnagyobb engedelmissége.

540 A kísértés megmutatja, hogy Isten Fia mely módon Messiás, ellentétben azzal a szereppel, amit a Sátán javasolt neki, s melyben az emberek [266] szívesen látták volna. Ezért Krisztus helyettünk győzte le a Kísértőt: "Főpapunk ugyanis nem olyan, hogy ne tudna együttérezni gyöngeségeinkkel, hanem olyan, aki hozzánk hasonlóan mindenben kísértést szenvedett, a bűntől azonban ment maradt" (Zsid 4,15). A negyven napos böjti idő által az Egyház minden esztendőben egyesül Jézus misztériumával a pusztában.